

LAMMIN SEURAKUNTA⁺

KIVIKIRKKO

PIDÄMME SIITÄ HYVÄÄ HUOLTA

Lammin uuden seurakuntatalon
KATARIINAN TUVAN
käyttöön siunaamisen juhla su 21.1.2024

LAMMIN
SEURAKUNTA

Tapettipinta nuoriso- ja musiikkityön uudessa työhuoneessa.

Ja kun tulette
johonkin taloon,
sanokaa ensiksi:
"Rauha tälle kodille."

Luuk. 10:5

PIISPANMESSUSTA KATARIINAN TUVALLE

Uusi seurakuntatalo täyttyi hyväntuulisista seurakuntalaisista, jotka saivat uuden seurakuntatalon - Katariinan tuvan - käyttöönsä sunnuntaina 21.1.2024.

Päivän aloitimme viettämällä piispanmessua Lammin kirkossa. Kirkkoon saapui lähemmäksi noin kaksisataa seurakuntalaista, ja suora verkkolähetystä oli seuraamassa yli sata henkilöä.

Messun liturgina oli piispa Matti Repo, avustivat Petri Laine, Heidi Somervuori ja Heli Ulvinen. Kanttorina oli Hanna-Leena Toivola. Musiikissa palveli kirkkokuoro. Piispanmessun alussa ja lopussa oli juhlava kulkue.

”Katariinan tupaan päin askeleeni
narskuvat hangessa näin. Hiljaa
leijaa hiutaleet kirkkomaan läpi
kun kävelen. Messu oli kirkossa
piispa Revon johdolla. Katariinan
tuvassa kahvi jo odottaa kansaansa.

Kohta piispa siunaa näin uuden talon kaikille
avoimeksi tuvaks - ja näin,
saamme käydä uutta aikaa päin.”

- Eija Mustjoki

383
901
389
905
232
923
329

Messun jälkeen oli vuorossa Lammin uuden seurakuntatalon siunaamisen rukoushetki ja kirkkokahvit uudella seurakuntatalolla. Kahvitarjoilusta vastasivat Tarja Miettinen ja Tarja Mattila.

Lempeän lumipyryn saattamana runsaslukuinen juhlaväki siirtyi rauhassa Katariinan tuvalle. Uuden seurakuntatalon käyttöön siunaamisen juhlan juontajana toimi kirkkoherra Heli Ulvinen. Piispa Matti Repo siunasi uuden talon käyttöömme rukoushetkessä. Rukoushetki alkoi virrellä 843 Sinä, seurakunnan Herra.

”Siunaa niitä, jotka tänne
kokoontuvat, saapuvat.
Auta, että seurakunnan
kodikseen he tuntevat.
Yhteyttä meihin luo.
Herra, elämäämme tuo
valo sinun sanastasi,
rauha sinun rauhastasi.”

Juhlapöydän herkulliset tarjoilut maistuvat seurakuntalaisille.

Vasemmalla puolella istuu Tampereen hiippakunnan piispa Matti Repo vierellään puolisonsa Päivi. Piispaa vastapäätä istuu puolestaan arkkitehti Sakari Miettunen.

Kuvan etualassa vasemmalla on projektipäällikkö Hannu Fagerlund, ja häntä vastapäätä on kirkkoherra Heli Ulvinen.

USKO, TOIVO JA RAKKAUS

KESKINÄINEN TOINEN TOISTEMME KUNNIOITTAMINEN

YHTEISEN TULEVAISUUDEN HAKEMINEN

Piispa Matti Repo kysyi puheessaan juhlakansalta kolme kysymystä: ”Mistä on Lammin kirkko tehty? Kivistä. Mistä on rakennettu Lammin uusi seurakuntatalo? Kivistä, tiilestä. Mistä on rakennettu Lammin seurakunta? Ihmisistä.” Hän jatkoi viittaamalla Raamattuun ja vertauskuvaan, kuinka ihmiset ovat kuin rakennuskiviä, joista Jumala rakentaa elävän temppelin. Ja Jumala rakentaa rakkaudella. Vankkarakenteinen seurakuntatalo tarvitsee mm. nauvoja lautaliitoksiin ja laastia harkkojen väliin ollakseen säänkestävä. Piispa totesi, että niin on myös seurakunnassa:

”Me, seurakuntalaiset, tarvitsemme toisiamme. Tarvitsemme keskinäistä rakkautta, huolenpitoa ja toinen toistemme arvostamista ja kunnioittamista. Tarvitaan jotakin sellaista, joka sitoo meidät yhteen. Kun uusi seurakuntatalo otetaan käyttöön, silloin katsellaan kovasti eteenpäin, mitä kaikkea uudessa rakennuksessa voikaan olla. Ainakin voimme todeta, että tässä on tarkoitus vahvistua uskossa, toivossa ja rakkaudessa – siinä, joka sitoo ihmisiä toisiinsa. Olkoon tämä talo sellainen, joka vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta seurakuntalaisissa – koitukoon tämä talo tämän alueen asukkaiden siunaukseksi.”

Piispa nosti puheessaan esille myös sen, että uuteen seurakuntataloon liittyy kahden - pyhien - ihmisten nimet. Ensimmäinen niistä on Katariina, joka viittaa Pyhä Katariina Aleksandrialaiseen. Lammin kirkkokohan on omistettu vuonna 307 kuolleelle Katariinalle, joka oli oppinut marttyyrineito. Toinen nimi, joka liittyy seurakuntataloon, on Leonard Auala (1908–1983). Hän oli pyhä ihminen, muttei pyhimykseksi julistettu. Hän oli Nambian ensimmäinen piispa. Auala syntyi 1908, ja silloisessa Am-

KATARIINAN TUPA
Lammin seurakuntatalo

HÄMEENLINNAN⁺
SEURAKUNNAT

Seurakuntalaiset kuuntelevat tarkkaavaisina piispa Revon moninäkökulmaista puhetta.

bomaassa oli suomalaisia lähetystyöntekijöitä. Sitä kautta Auala tuli osaksi kristillistä yhteisöä. Hän oli opettaja, pappi ja lopulta piispa.

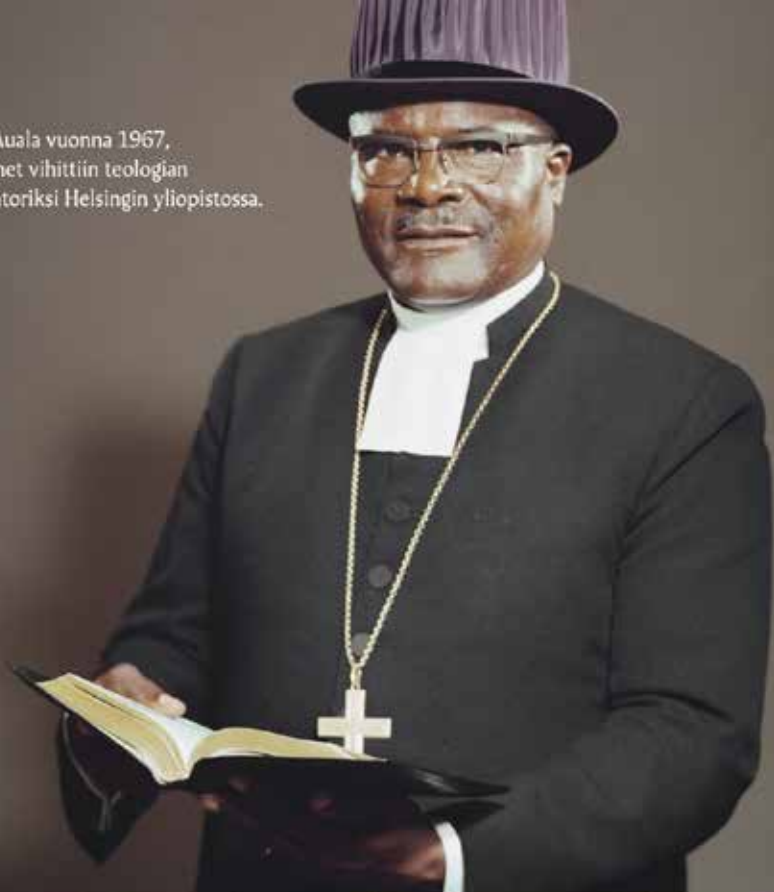
Piispa Matti Repo täsmensi ja totesi, että Tampereen hiippakunnalla on läheinen suhde Namibiaan, koska silloinen Tampereen piispa Eelis Gulin (1945–1966) vihki vuonna 1963 afrikkalais-syntyisen Aualan Namibian ensimmäiseksi piispaksi. Tampereen hiippakunnalla on tänäkin päivänä ystävyyshiippakunta Namibiassa.

Piispa Repo totesi olevansa iloinen siitä, että ainakin yhdessä huoneessa tässä uudessa seurakuntatalossa ajatellaan Leonard Aualan muistoa. Vuonna 2023 tuli kuluneeksi 40 vuotta Aualan kuolemasta. Aualalla oli merkittävä rooli siinä kehityksessä, joka lopulta johti Namibian itsenäistymiseen. Auala oli myös vahva ihmisoikeuksien - mustien ihmisarvojen - puolestapuhuja. Hän oli rauhan mies.

Vasemmalta oikealle:
Jorma Lundström, Elina Mettälä,
Outi Jokela ja piispa Matti Repo.

Leonard Auala vuonna 1967,
jolloin hänet vihittiin teologian
kunniaohtoriksi Helsingin yliopistossa.

Hilma Ranttilan (1897–1989) lähetyskokoelma uudessa näyttelyvitriinissä,
jonka on valmistanut käsityönä hämeenlinnalaiset Lähetysaskartelija Puupäät.

Johanna Rantanen, huilisti, on aktiivinen Lammin seurakunnan jäsen. Hän on ollut mukana esiintymässä useissa seurakunnan tilaisuuksissa ja avustanut jumalanpalveluksissa. Rantasen vierellä on seurakunnassa kanttorin sijaisuuksia tekevä Arja Vähäsöyrinki.

Musiikkiryhmä esiintymässä.
Vasemalta oikealle: Arja Vähäsöyrinki,
kanttori Hanna-Leena Toivola, Johanna Rantanen,
Hannes Vähäsöyrinki ja Reijo Mikkola.

Käyttöön siunaamisen rukoushetki päättyi virteen 332 Herraa hyvää kiittäkää.

”Kiitos Jumalallemme
soikoon sydämestämme
virsin, lauluin, psalttarein,
harpuin, huiluin, kantelein.”

Raamatunluvussa palvelivat Outi Jokela (Ef. 2: 19–22),
Jorma Lundström (Hepr. 3: 4–6) ja Elina Mettälä (1. Joh. 4: 9–12).

”Jokainen talo on jonkun rakentama, mutta Jumala on rakentanut kaiken. Mooses oli kyllä uskottu ”kaikissa hänen huoneensa asioissa”, mutta silti vain palvelija, elävä todiste siitä, mitä Jumala oli myöhemmin puhuva. Kristus sen sijaan on Poika, jonka haltuun on uskottu Jumalan koko rakennus. Tämä rakennus olemme me, kunhan loppuun saakka säilytämme rohkeutemme ja luottavaisin ja iloisin mielin tuomme julki toivomme.” (Hepr. 3: 4–6)

Juhlatilaisuudessa kuultiin myös musiikkiesityksiä. Johanna Rantanen soitti huilulla ”Halleluja, me ylistämme” (Etelä-Afrikkalainen sävelmä) ja Joseph Haydn: ”Serenade”. Arja ja Hannes Vähäsöyrinki, Reijo Mikkola, Johanna Rantanen sekä Hanna-Leena Toivola muodostivat lauluryhmän, joka esitti Turvapaikka-nimisen kappaleen. Juhlatilaisuuden lopuksi kirkkokuoro lauloi ”Namibialaisen rauhan rukouksen”. Laulu valikoitui piispa Leonard Aualan ja Lammin pitkäaikaisen lähetystyöntekijä Hilma Ranttilan (1897–1989) muistoksi. Molempien rakkaus oli Ambomaa, nykyinen Namibia ja sen ihmiset. Uudessa seurakuntatalossa on Aualalle omistettu tila, jossa myös sijaitsee uudistettu näyttelyvitriini Ranttilan lähetyskokoelmalle. Päätös Auala-tilan nimeämisestä tehtiin Tampereen hiippakunnan tuomiokapitulin aloitteesta. Lammin seurakunnassa oli selvää, että haluamme osoittaa kunnioitusta Aualaa ja Ranttilaa kohtaan.

YMPÄRISTÖÖNSÄ ISTUVA RAKENNUS

Juhlatilaisuuden loppupuoliskolla saimme kuulla rakennushankkeeseen avaavia näkökulmia ja koskettavia puheita monilta eri tahoilta.

Ensimmäisen puheenvuoron piti arkkitehti Sakari Miettunen. Miettunen koki talohankkeen läheisenä, koska hän on lammilainen ja seurakunnan aktiivinen jäsen. Talohanketta Miettunen kuvaili kohtalaisen haastavaksi, koska historiallisesti merkittävä lähimiljöö asetti omat ehtonsa talosuunnittelulle. Miettunen totesi, että rakennus on suunniteltu eri seurakunnan toimijoiden tarpeisiin sekä seurakuntalaisille. Rakennuksen luonnetta kuvaa toimintojen suuri määrä, mikä ohjasi tilojen suunnittelua. Seurakuntatalossa on esimerkiksi neljä erillistä sisäänkäyntiä.

Seurakunnan työntekijöitä kuultiin suunnitteluprosessin aikana, ja heidän näkemyksensä otettiin huomioon. Miettusen lähtökohtana oli se, että rakennuksen tulee istua maalaismaiseen ja olla osa maalaiskunnan perinteikästä rakennuskantaa. Uudessa seurakuntatalossa on harjakatto, ja jyrkät kattovasat muistuttavat kirkon ja siunauskappelin kattomuotoa - ja siten se on viitteellinen elementti sakraalirakennuksen muotokieleen. Miettunen jatkoi kertomalla, kuinka vihreä katto ikään kuin jatkaa puiden vihreää lehvästöä.

Talon runko on linjassa maalaiskunnan monivaraisen ja sattumanvaraisen rakennuskannan kanssa. Julkisivun suunnittelussa haettiin vaikutteita ja yhtäläisyyksiä Lammin kirkon ja kappelin materiaaleista.

Sisätiloihin Miettunen toi samaa tuntua, mitä on julkisivussa. Erytisiä tehosteväriä ei hänestä ollut tarve käyttää, koska puu, tiili, rappaus luovat luonteen omaista tunnelmaa. Erytisenä huomiona Miettunen nosti esille rakennuksen avarat ikkunaratkaisut, jotka antavat talolle sen uniikin piirteen. Lisäksi tilat on

suunniteltu muunneltaviksi ja joustaviksi. U-muotoisen seurakuntatalon keskiössä on rakennuksen keskellä sijaitseva seurakuntasali, josta aukeaa näkymä sisäpihalle ja hautausmaalle. Seurakuntatalon ikkunapuitteet ja seurakuntasalin alttaripöydät on valmistettu tuuloslaisen Puusepäntiike Hannes Oy:n toimesta.

Arkkitehti Sakari Miettunen onnistui suunnittelemaan avaran valoisat tilat seurakuntalaisten käyttöön. Uusi seurakuntatalo toimii samanhenkisenä jatkumona Lammin kirkolle ja kappelille.

PUUKIRKON MIES

Hämeenlinnan seurakuntayhtymä toteutti Katariinan tuvan rakentamisen projektinjohtourakkana, ja hanketta veti alusta alkaen Hämeenlinnan seurakuntayhtymän projektipäällikkö Hannu Fagerlund. Kolmen vuoden ajan hän on ollut edistämässä talohanketta monessa eri roolissa. Ennen kaikkea hän on saanut olla ”puukirkon mies”, niin kuin hän itse itsensä nimesi.

Fagerlundin mukaan puukirkon miehet ovat yhteisö, ja he tekevät sen, minkä lupaavat. He kantavat vastuun, tarttuvat toimeen, eivät kieltäydy työstä ilman pätevää syytä, eivät mittaa kaikkea rahassa, antavat apua sitä tarvitseville, asettuvat vääryyttä vastaan, ja niin edelleen. Fagerlund jatkoi toteamalla, että puukirkon miehiä ei välttämättä tapaa usein puku päällä, eikä välttämättä helposti löydä kirkon penkistä – ja jos löytää, usein takapenkistä, hieman vaivautuneena ja tuskaisen oloisena. Mukavuusalueena on mieluummin työvaatteet ja oma työympäristö, jonka ylläpitoon ja saavutuksiin paneudutaan samalla hartaudella kuin jumalanpalvelukseen konsanaan. Fagerlund näki arkisessa työssä olevan jotain pyhää, sakraalisen kaltaista. Hänen mukaansa työn lomassa ehditään noudattamaan kristinuskon merkittävimpiä opetuksia: ”Kohtele toista niin kuin haluaisit itseäsi kohdeltavan. Kuuntele ja tue toista.”

Fagerlund totesi, että työmaalla tuki on usein hiljaista myötäelämistä. Yhdessä tekeminen osoittaa tukea ja kumppanuutta. ”Puukirkon miehet tekevät jumalanpalvelustaan työmaalla, metsässä, kalassa ja lopulta jopa saunanlauteilla. Se sisältää välillä hurttia huumoria, joskus omintakeista rähinää, naurun remahduksia, ja joskus sitä pysähtyy myötäelämään tuntematonta saattoväkeä. Puukirkon mies ei valtavan kiireen keskellä lähde ohittamaan saattoautoa, jonka tangossa liehuu Suomen lippu,” kuvailee Fagerlund.

Katariinan tuvan työmaalla Fagerlund on tutustunut moneen

Tunteisiin vetoavassa puheessaan projektipäällikkö Hannu Fagerlund kertoo, kuinka antoisaa mutta välillä haastavaakin oli viedä talohanketta eteenpäin. Ei yksin, vaan yhdessä tehden pääsimme tavoitteesemme.

”kivikirkon naiseen ja mieheen”. Fagerlund kokee, että - ”kotikirkkomme rakennusmateriaalista riippumatta” - meitä yhdistää samat toimintamallit ja arvot: sitoutuneisuus ja välittäminen - ja ne sopivat yhteen tämänkaltaisen hankkeen kanssa. Olemme tehneet matkaa yhdessä taivaltaen.

Alusta lähtien Fagerlundilla oli ajatus ja toive siitä, ”vieläkö voitaisiin rakentaa niin, että kylänväki kokoontuu yhteen ja rakentaisi oman seurakuntansa tuvan”. Tämä ajatus kantoi eteenpäin ja ohjasi toteuttamaan projektin johtourakkana, jossa jokainen vaihe sovitaan lopullisen toteuttajan kanssa. Fagerlundin pyrkimyksenä oli löytää tekijät omasta pitäjästä tai sitten sen lähinaapurista käyttäen hyväksi myös lähialueen palveluita ja tuotteita. Tässä asiassa onnistuttiin erinomaisesti.

Rakennushanke alkoi käytännössä elokuussa 2021 vanhan papin purkutöillä. Varsinaisiin rakennustöihin päästiin toukuussa 2022. Fagerlund muisteli, kuinka seurakunnan työntekijät ottivat lämpimästi vastaan työmaaporukan. ”Meidät kutsuttiin työympäristöön ja haluttiin, että jaamme kahvihuoneen yhdessä seurakunnan työntekijöiden kanssa. Tämä oli hieno ele”, kertoo Fagerlund. Hän koki myös, että se osittain johdatti keskusteluja seurakuntamaailmaan ja vaikeampienkin aiheiden piiriin, myös viestinvaihto helpottui näin huomattavasti.

Fagerlund kertoi yhden mieleenpainuvan hetken, joka muistuttaa rakentajien sitoutuneisuudesta: ”Elettiin joulukuuta, ja nuorisotilan katto oli valmistumassa. Seuraavalle päivälle oli luvassa lumimyräkkä, ja sen vuoksi olisi tehtävä hyvin pitkä työpäivä. Yksimielisesti sovimme työskentelevämme niin kauan kuin olisi tarve, jotta katto olisi sääsuojassa. Illan pimeydessä otsavalon välkkeessä pääsimme tavoitteeseen. Ja sillä hetkellä hautausmaan hiljaisuus ja lukuisten kynttilöiden valo teki meihin syvän vaikutuksen.”

Helmikuussa 2023 koko rakennus oli sääsuojassa, ja siitä alkoi

Katselmuskierroksella
uudessa seurakuntatalossa 3.11.2023.

Työmaamestari Jukka Kerttula
ja projektipäällikkö Hannu Fagerlund
esittelemässä taloa sekä kuuntelemassa ja
vastamassa seurakunnan työntekijöiden kysymyksiin.

ikkunoiden asennus ja tilojen lämmittäminen ja kuivaaminen. Helmikuussa vietettiin myös harjakaisia kahvitellen, syöden ja saunoen. Fagerlund kertoi, kuinka rakentajat puhuivat kokemuksistaan työmaalla ja sen vaiheista: "Jaoimme elämää ja jaksamista – niin kuin puukirkon miehet tekevät." Kevään kuluessa rakennuksen sisätilat alkoivat muodostua väliseinien ja sisäkattojen myötä, ja kesän tullessa rakennuksen ulkopintoja alettiin työstämään.

Fagerlund totesi, että matkalla oli muutamia vastoinkäymisiä, kun joidenkin toimitusten kanssa oli ongelmia, ja tärkeitä materiaaleja ei saapunut ajallaan. Samalla "isolla kirkolla" oltiin monen uuden asian ja haasteen edessä: "Tämä söi paljon aikaa ja jaksamista." Lopulta kaikista haasteista selvittiin voittajana, vaikka Fagerlund koki, että välillä usko oli tosi koetuksella eri rakennusvaiheiden kanssa.

Liikuttuneena Fagerlund totesi, kuinka koko työmaa-ajan näky-nyt vastuunkanto, tekeminen ja välittäminen nousivat arvoon arvaamattomaan: "Kivikirkon naiset ja miehet ottivat opetuksen tavoin minut ja tuvan reppuselkään ja kantoivat meidät eteenpäin." Yhdessä vaikeudet ja vastoinkäymiset selätettiin. Seurakuntatalon hyväksytty käyttöönottotarkastus tehtiin 8.12.2023. Sisätilojen kalustamista on jatkettu, ja vieläkin muutamia kalusteita on tulossa. Rakennus on myös ottanut vastaan ensimmäiset tilaisuutensa.

Fagerlund on ylpeä ja onnellinen uuden seurakuntatalon valmistumisesta: "Vaikka itse sanonkin, tämä on upea, hieno, kaunis ja hyvin tehty." Fagerlund kokee ammattiylpeyttä ja haluaa tulevaisuudessakin voivansa sanoa, että "minä olin tätä seurakuntataloa tekemässä". Ja lopuksi, Fagerlund halusi kiittää "kivikirkon ja puukirkon naisia ja miehiä", jotka ovat olleet hänen kanssaan tätä "jumalanpalvelusta" suorittamassa. Fagerlund painotti yhteisössä olevan voimavaran merkitystä: "Ilman teitä tämä ei olisi se sama tupa, joka se on; teidän aika, panos ja tahto näkyy jokaisessa rakennuksen tilassa ja yksityiskohdassa. Ennen kaikkea se näkyy siinä arvostuksessa, jota minä sisälläni näen teitä kohtaan." Fagerlund luovutti itsensä ja tekijöiden puolesta Katariinan tuvan Lammin seurakunnan käyttöön toivoen "pitäkää siitä hyvää huolta".

Lapset mukaan töihin -päivää vietettiin 24.11.2023. Tuona päivänä työntekijöiden lapsia oli mukana auttamassa työmaalla tutustuen läheisen tai muun aikuisen työarkeen.

Opastamassa oli rakennusmies Hannu Mäkelä (kuvassa).

Ensin kuitenkin noudettiin perjantaipullat, tehtiin asianmukainen perehdytys ja laitettiin turvavarusteet kuntoon. Sitten alettiin hommiin: Kuorittiin keittiön huuvan pellit suojamuoveista, mitattiin ja kirjattiin oviaukkolevyydet sekä koepinnistettiin nuorisotilan lankamatto. Välissä käytiin nauttimassa perinteiset pizzaperjantain antimet.

VUOSIEN TYÖN TULOS

Lammin seurakunnan puolesta puheenvuoron piti Mari Huostila, joka on Lammin seurakuntaneuvoston jäsen. Hän on ollut mukana Lammin seurakuntatalohankkeessa koko sen suunnitteluajan, sieltä alusta alkaen. Huostila on ollut myös mukana hankkeen ohjausryhmässä. Rakennushankkeelle tuli lopulta kestoja kaiken kaikkiaan yhdeksän vuotta.

Huostila muisteli lähtökohtaa talohankkeelle. Hän kertoi, että uuden seurakuntatalon rakentaminen tuli vähitellen ajankohtaiseksi (vanhan) seurakuntarakennuksen tullessa rakennusteknisen ikänsä päähän, alkuperäisen, vanhan osan ollessa jo vuodelta 1955. Lammin seurakunta aloitti varsinaisesti hankkeen vuonna 2015 tekemällä investointiesityksen Hämeenlinnan seurakuntayhtymälle. Huostila täsmensi, että aluksi mietittiin suurta taloteknistä saneerausta, mutta selvitystyön jälkeen päädyttiin esittämään kokonaan uuden talon rakentamista. Yhtymän kirkkovaltuustolta tuli lopulta hyväksyntä uuden seurakuntatalon rakentamiselle.

Huostila kertoi, kuinka tällaisen hankkeen eteenpäin viemiseksi tarvitaan neljä perusasiaa: missio, visio, arvot ja strategia. ”Meidän luottamushenkilöiden missio eli meidän tehtävämme oli yhteistyössä työntekijöiden ja arkkitehdin kanssa suunnitella monikäyttöiset, muunneltavat, tarkoituksenmukaiset ja vielä taloudellisesti kestävät tilat niin seurakuntalaisille kuin työntekijöille”, toteaa Huostila. Luottamushenkilöistä ja seurakunnan työntekijöistä koostuva ohjausryhmä kokoontui useita kertoja, ja he saivat koottua tärkeitä asioita ohjaamaan Sakarin työtä. Ohjausryhmä piti tärkeänä myös sitä, että taloprojektin aikana tullaan hyödyntämään mahdollisimman paljon paikallista ammattiosaamista. Huostila muisteli, kuinka varsinainen strategian ja työn toteuttaminen jätettiin hyvillä mielin ammattitaitoisen projektipäällikkö Hannu Fagerlundin ja paikallisten urakoitsijoiden käsiin.

Lammin seurakuntaneuvoston jäsen Mari Huostila muistelee puheessaan talohankkeeseen liittyvää suunnitteluprosessia.

Luottamushenkilöistä ja seurakunnan työntekijöistä koostuvasta ohjausryhmästä oli konkreetista apua mm. arkkitehdille.

Huostila nosti puheessaan esille myös uuden seurakuntatalon kutsumanimiprosessin. "Viime vuoden aikana olimme siinä tilanteessa, että tiedotustyöryhmän esityksestä kutsuimme seurakuntalaiset miettimään nimeä uudelle talolle. Kaiken kaikkiaan miehdotuksia tuli 120 kappaletta, joista loppusuoralle valikoitui kahdeksan nimeä. Sitten viime joulukuun viimeisessä seurakuntaneuvoston kokouksessa äänestimme lähes yksimielisesti Katarina-tupa", muistelee Huostila. Hän jatkoi kuvaamalla, kuinka tupa käsitteenä on perinteisesti tarkoittanut talon sydäntä. Se on paikka, jossa perhe kokoontuu yhteen askareisiin, ruokailee - tupa on siis eräänlainen "komentokeskus". Huostila toivoo, että Katarina-tuvassa voidaan yhtä lailla jakaa niin ilot kuin surut ja sopia työtehtävistä ja askareista seurakunnan työntekijöiden ja seurakuntalaisten kesken.

VANHA VÄISTYY, JA UUSI SAA SIJANSA

Hauhon seurakunnan kirkkoherra Tapani Vanhanen käytti myös puheenvuoron juhlatilaisuudessa. Hän totesi puheessaan, kuinka Lammin seurakunta on saanut "toisen temppelein, ehkä hieman sellaisen arkisemman – mutta vähintään yhtä tärkeän". Kirkkoherra Vanhanen pohti, kuinka aika kuluu ja kuinka olemme nyt yhden aikakauden taitteessa. Hän loi katseen kohti vanhaa seurakuntataloa huomioiden sen olemassaolon, mutta painottaen uuden ottavan nyt sijansa. Hän toivoi samankaltaisen siirtymän myös tapahtuvan meidän sydämissämme. Ajan kulun merkiksi ja muistoksi naapuriseurakunnan puolesta kirkkoherra Vanhanen lahjoitti Lammin seurakunnalle hauholaisen puukellon. "Ehkäpä se löytää paikkansa kirkkoherran työhuoneesta", toivoo kirkkoherra Vanhanen.

Hauhon seurakunnan kirkkoherra Tapani Vanhanen onnittelemassa Lammin seurakuntaa uuden seurakuntatalon johdosta. Hän toivoo, että Lammin seurakunnassa katsotaan avoimesti ja innostuneesti kohti tulevaisuutta.

TURVAPAikka

Juhlissa Lammin seurakunnan edustaja Mari Huostila halusi erityisesti kiittää Lammin seurakunnan kirkkoherra Heli Ulvista. Huostila painotti kiitoksensa alkuun, kuinka Lammilla kirkko on keskellä kylää ja lähellä ihmistä. Hänestä kaunis keskiaikainen kivikirkkomme on seurakunnan pää, ja tämä uusi Lammin seurakuntatalo - Katariinan tupa - on sydän, joka sykkii elämää, mahdollistaa monipuolista toimintaa seurakuntalaisille.

Huostila osoitti kunnianosoituksensa Ulviselle hänen tekemänsä ison työpanoksen johdosta. Lammin seurakunnan työntekijät ovat todistaneet läheltä, kuinka uutterasti ja lannistumattomasti kirkkoherra Ulvinen on nähnyt vaivaa talohankkeen eteenpäinviemiseksi – aina tehden töitä hymyssä suin.

Kirkkoherra Ulvinen puolestaan toivoi omassa puheessaan, että tämä seurakuntatalo tulee olemaan sellainen matalankynnyksen paikka tulla, olla, viihtyä ja toimia. Turvallinen paikka, johon on hyvä mennä.

Ja lopuksi.

"Kiitos kaikille, jotka olette vuosien varrella - eri vaiheissa ja aina viime hetkeen asti - tavalla tai toisella tehneet työtä tämän talon eteen. Lammin seurakunnalla on nyt aivan upeat tilat toimia. Kiitos siitä kaikille yhdessä ja erikseen."

- Heli Ulvinen, kirkkoherra

Kirkkoherra Heli Ulvinen juontamassa iloisin mielin juhlatilaisuutta. Ulvinen on erityisen otettu siitä, kuinka paljon seurakuntalaisia on saapunut paikan päälle tutustumaan uuteen seurakuntataloon.

JUHLAVÄEN ONNITTELUJA JA KOMMENTTEJA

Juhlatilaisuuden yhteydessä seurakuntalaiset saivat vapaasti tutustua uusiin tiloihin. Seurakuntalaiset kävivät vilkasta keskustelua, ja ilmapiiri oli iloinen. Saadun palautteen pohjalta voi todeta, että seurakuntalaiset ottivat omakseen Katariinan tuvan.

"Tämä tila (seurakuntasali) tuntuu kirkkomaiselta."

"Tunnelma oli ihmeellisen koskettava sekä yhdistävä mielissämmekä rukouksissa."

"Tilojen valoisuus ja kauniin rauhallinen näkymä hautausmaalle on vaikuttava. Hyvällä tavalla maanläheiset värit tuovat rauhallisuutta seurakuntasaliin."

"Valoisa sakraalitila, jossa suurista ikkunoista avautuu yhteys luontoon. Vaalea puu, valkoiset seinät ja tiiliseinä tekevät tilaan hyvän tunnelman."

"Tila on kirkkomainen ja juhlava."

"Juhla oli niin hieno, ja väki vaikutti tosi tyytyväiseltä kokonaisuuteen. Jäisi sitä kautta jotakin tietoa 'kirjoihin ja kansiin' hienosta tapahtumasta. Srk-talo on kuitenkin pitkän ajan rakennus."

"Tosi kodikasta, ei varmaan tuu ikävä vanhaan!"

"Juhlassa hyvä, tiivis ohjelma ja herkulliset tarjoilut."

"Oli upea juhla, jäi hyvä mieli loppupäivään."

"Hyvä, että talossa kaikki toiminnot samassa kerroksessa."

"Fagerlundin puhe oli liikuttava."

"Piispan puhe oli hyvä, hän kertoi asiansa leppoisaan sävyyn."

Julkaisun on laatinut tiedottaja Markus Monteiro Kartano. Tämä julkaisu ei olisi onnistunut ilman Lammin seurakunnan tiedotustyöryhmän työpanosta ja tukea. Kiitos avusta.

Tammikuu 2024

Lammin kirkkokuoro esittämässä "Namibialaisen rauhanrukouksen".

"Isä, tyyntytä jo riidat kaikkialta. Anna rauha meille. Herra, armahda meitä."

Virsikirjassa 603 Isä Jumala, nyt katso maamme puoleen

Helena Shuuladu 1972. Suom. Aune Hirvonen ja Anna-Maija Raittila 1979.
Virsikirjaan 1986. | Sävelmä: Philip Paul Bliss viim. 1876.

LAMMIN SEURAKUNTA